

RECOMANA

Un 'Petit Princep' en estat pur

Valoració: 8

Una encertada opció davant les, ben segur, moltes propostes que sorgiran enguany per commemorar el 70è aniversari de la mort d'Antoine de Saint-Exupéry.

El muntatge de N54 Produccions (la companyia del SAT!) beu d'una versió bellíssima dels francesos Ombres Folles i recrea l'experiència "autobiogràfica" que va viure Saint-Exupéry en conèixer el Petit Princep durant la seva estada a l'Àfrica a causa d'un accident d'avió. Ajudat per una escenografia que ubica les dues localitzacions, alterna la narració de l'autor des del seu despatx de Nova York al principi de la Segona Guerra Mundial amb flashbacks dels moments que van compartir junts al desert.

El que més destaca de la proposta és la integració dels llenguatges de teatre, titelles, ombres i projeccions, que despleguen amb gran puresa l'imaginari del conte. Visualment és molt potent. A més, és extremament curós amb el text, conservant-ne tota la poesia que hi té implícita, així com el gust per la paraula. No perd ni una engruna de la seva senzilla saviesa i reproduceix amb gran sensibilitat els diferents episodis pels quals passa el protagonista: els dibuixos de la boa i el xai, les converses amb la flor, la serp i la guineu, la visita als set astres... També manté intacta la curiositat i innocència del personatge que tot ho pregunta i que, amb petites converses però grans aprenentatges, arriba sempre a la mateixa conclusió: "Les persones grans són molt estranyes".

Això sí, tot i que l'espectacle tingui múltiples lectures, el vessant audiovisual sigui tan ric i es faci l'esforç de reexplicar allò que podria no entendre's, s'adreça més aviat a nens i nenes d'entre 8 i 12 anys que no pas de 5 anys. Té passatges lents, salts en el temps i requereix molta atenció per assimilar –amb més o menys profunditat– la història i els seus missatges.

Crítica de Núria Canyameres de l'actuació al SAT! Teatre de Barcelona
Novembre 2013

<http://recomana.cat/RECCRI.ASP?IDOBRE=510&IDCRITI=31&ORIGOBRA=>

EL PRINCIPITO de Antoine de Saint-Exupéry

Espectáculo creado por la Compagnie Ombres Folles de Québec-Canada, recreado en Barcelona y dirigido por su creadora **Florence de Andia**. En escena **Óscar Rodríguez** (co-fundador de la inolvidable Companyia Infima La Puça, que ofreció memorables representaciones en Feten, director hasta el pasado año de la Mostra de Teatre d'Igualada y director de la sala Sant

Andreu Teatre-SAT de Barcelona), como el aviador, y la destacada actriz **Montse Puga**, que oculta tras los decorados da vida al títere-Principito y los demás personajes. Una buena adaptación de este gran cuento lleno de hermosas y profundas metáforas, bien interpretada y con una bella puesta en escena, con decorados del maestro titiritero Martí Doy, música de Jean-Jacques Palix e iluminación de Enric Alarcón. www.n54produccions.com

Crítica de Ferran Baile de l'actuació de FETEN

Febrer 2015

El Principito, de Antoine de Saint-Exupéry, es un cuento universal. Se trata de un viaje a través del tiempo y el espacio para hablar de la amistad, el respeto, el amor y la vida. A partir de la narración del aviador, teatro, títeres, sombras y proyecciones despliegan el mundo mágico de El Principito en una fantástica adaptación que nos recuerda que “lo esencial es invisible a los ojos”.

Duración 50 minutos

Ficha artística:

Intérpretes: Óscar Rodríguez y Montse Puga, Autor: Antoine de Saint-Exupéry, Dirección: Florence de Andia, Escenografía: Martí

Doy, Vestuario: N54 Produccions, Música: Jean-Jacques Palix,

Iluminación: Enric Alarcón, Producción: N54 Produccions

Distribución: Montse Puga 650 25 90 82

montse@sat-teatre.cat

www.n54produccions.com

La Cia. del SAT! (Sant Andreu Teatre) que s'anomena N54 Produccions, portà en escena, el novembre de 2013, al mateix teatre (i també en gira) una versió, originalment en francès, manllevada de la companyia canadenca Cie. Ombres Folles, dirigida aquí pel mateix director d'aquell muntatge original, Florence D'Andia.

Més rodó, i una mica escurçat, que aquell muntatge de fa més d'un any, i amb un Òscar Rodríguez més madur actoralment (en aquell moment tornava als escenaris, després de llarg temps de dedicar-se al SAT! i la Mostra d'Igualada), el muntatge em va semblar molt més acabat, molt més entenedor i rodó. Cal dir que la versió és molt fidedigna al text original, cosa no gens estranya si pensem en el seu origen francòfon, ja que el 2014 es celebrava el 70 aniversari de la mort d'Antoine de Saint-Exupéry, el seu autor.

Val a dir del muntatge que, a més de la participació actoral de l'Òscar Rodríguez, hi ha la interpretació del Petit Príncep de Montse Puga, manipulant el preciós titella i donant-li veu. I potser com a cosa més notòria, tot el muntatge audiovisual, projectat en vídeo durant l'espectacle, manllevat també de la versió

francesa. Després del rodatge, la companyia conclou que l'edat idònia dels espectadors és a partir dels 8 anys, de la mateixa manera que, segurament, el llibre. I és que la història del Petit Príncep no és ben bé per a infants petits, donades les seves profundes reflexions, tot i la metàfora dels planetes habitats per una sola persona, que fan semblar-lo més infantil. De fet, probablement fins a l'edat adulta, costa d'entendre de forma completa tot el que l'autor ens vol fer arribar, després d'una vida plena d'aventures i viatges. De tota manera, en conclusió, un bon espectacle per a anar a veure en família, si pot ser sense infants menors dels 6 anys.

Crítica de Viaplana de l'actuació de FETEN

Febrer 2015

CLIP DE TEATRE

Quan ara es parla teatralment d'«El Petit Príncep» en català, és inevitable que molts espectadors pensin en el muntatge musical que La Perla 29 va estrenar a la Sala BARTS ja fa dues temporades sota la direcció d'Àngel Llàcer, i que periòdicament s'ha anat reposant com passarà novament aquest any. Però l'obra d'Antoine Saint-Exupéry dóna suficients recursos de ser representada com perquè hi hagi versions menys espectaculars com la que ja fa més de tres anys va muntar la companyia N54 Produccions, fruit de la programació del Sant Andreu Teatre (SaT) i que ha recuperat aquesta temporada. El muntatge, que per altres cròniques de l'estrena, em sembla que amb el temps s'ha anat estilitzant i resituant pel que fa a la durada —uns 50 minuts estàndards actuals a tot estirar— és tan fidel a les intencions originals de l'autor que es podria dir que fa la impressió que sigui ell mateix qui l'estigui explicant. Per fer més versemblant aquesta fantasia impossible, l'actor Òscar Rodríguez adopta el paper de Saint-Exupéry, des de la taula de treball on escriu el relat fins a la seva caiguda al desert. I només unes fugaces aparicions d'El Petit Príncep —un titella de cavell groc rinxolat manipulat per Montse Puga— l'acompanya en la difícil missió d'explicar el conte, fer que s'entengui el seu contingut i no provocar el desconcert en els petits espectadors als quals s'adreça. L'ambientació, l'escenografia, les ombres, les projeccions, les veus en off, la il·luminació i l'acompanyament musical converteixen el muntatge en una sessió plàcida i amable, altament poètica, que converteix la complexitat filosòfica implícita del conte de Saint-Exupéry en una moralitat i un desig de fàcil comprensió: «Només s'estima allò que s'ha perdut, per senzill que sigui —potser una simple rosa— quan un s'adona que no es té». Cal tenir en compte que l'adaptació d'aquest muntatge parteix d'una versió original francesa d'Ombres Folles, cosa que fa que s'hi detecti la delicadesa amb què es tractada una obra que, si bé forma part de la literatura universal, és sobretot patrimoni de la literatura francesa. En català, n'ha fet diverses edicions el segell Empúries, actualment Estrella Polar dins del Grup 62.

Crítica de Andreu Sotorra de l'actuació al SAT! TEATRE

Octubre 2016
